

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 227/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. júla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť V. G., M., zastúpenej advokátom JUDr. V. K., M., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. G. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2008 doručená sťažnosť V. G., M. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. V. K., M., v ktorej namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001.

Zo sťažnosti vyplýva, že v roku 2001 začalo okresným súdom konanie o dedičstve po poručiťke A. K., rod. G., zomrelej 7. apríla 1994 (ďalej len „poručiťka“), predmetom ktorého bol jej novoobjavený majetok, ktoré je vedené pod sp. zn. D 1295/2001 a Dnot 252/2001. Prerokovaním uvedeného dedičstva bol poverený súdny komisár JUDr. J. E., B. Sťažovateľka je účastníčkou tohto konania, ktoré bolo právoplatne skončené uznesením okresného súdu z 26. marca 2008.

Počas doby trvania tohto konania sa sťažovateľka *„neustále stretávala s tým, že porušovateľ (okresný súd, pozn.) základného práva vydával nesprávne uznesenia o prejednaní dedičstva, ktoré odvolací súd vždy zrušil a vec vrátil porušovateľovi (okresný súd, pozn.) na ďalšie konanie“*.

Prostredníctvom ďalšej účastníčky tohto konania M. T. žiadala sťažovateľka o jeho urýchlené skončenie. Sťažovateľka *„Následne počítajúc s tým, že uznesenie porušovateľa základného práva zo dňa 26. 03. 2008 bude opäť zrušené, som sa informovala po jeho doručení v bezplatnej právnej poradni, ktorú poskytuje Lokálne partnerstvo sociálnej inklúzie Turiec so sídlom v Martine na Kukučínovej ul. č. 1, že porušovateľ základného práva porušil moje základné práva a slobody...“*.

Podľa sťažovateľky predmetná vec nebola okresným súdom prerokovaná v primeranej lehote, v dôsledku čoho nemôže užívať majetok, ktorý je predmetom dedičstva (pozemky v urbáriáte, ktorý vyplácal podiely v neoprávnenej výške inej osobe).

S ohľadom na uvedené bol podľa sťažovateľky *«porušený aj čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, a to najmä v nadväznosti na logický výklad vety „Dedenie sa zaručuje“ (aj vzhľadom na ust. čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd – konanie a rozhodnutie porušovateľa porušilo moje právo na ochranu majetku a moje právo na pokojné užívanie majetku ako fyzickej osoby – vlastníka, t. j. dediča poručiťka, vzhľadom na znenie ust. § 460 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení – „Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiťka“»*.

Sťažovateľka vzhľadom na uvedené navrhla, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že okresný súd svojím konaním vo veci vedenej pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001 porušil jej základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 120 000 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podstatou sťažnosti sťažovateľky bolo namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť v dôsledku zbytočných priesťahov spôsobených postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001, pričom porušenie týchto práv malo spôsobiť zásah aj do jej základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, nedochádza k porušovaniu namietaného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (napr. II. ÚS 55/02).

Podľa zistenia ústavného súdu uznesenie okresného súdu sp. zn. D 1295/2001, Dnot 252/2001 z 26. marca 2008 nadobudlo právoplatnosť 29. apríla 2008. Sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu na poštovú prepravu podaná 8. júna 2008 (doručená 9. júna 2008).

Z uvedeného vyplýva, že konanie, v ktorom malo dôjsť k porušeniu sťažovateľkiných základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bolo už v čase uplatnenia ochrany označených práv sťažovateľkou prostredníctvom sťažnosti podanej ústavnému súdu právoplatne skončené (netrvalo už).

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. júla 2008